

Księga Psalmów

Psalm 41

Skarga cierpiącego na wrogów i nieżyczliwych przyjaciół

1. Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy. 2. Błogosławiony ten, który zważy na biednego, Wyratuje go Pan w czasie niedoli! 3. Pan ustrzeże go i zachowa przy życiu, Szczęśliwy będzie na ziemi; I nie wyda go na pastwę nieprzyjaciół jego. 4. Pan pokrzepi go na łożu boleści; W chorobie jego odwróci wszystkie cierpienia. 5. Ja tedy rzekłem: Panie, zmiłuj się nade mną! Ulecz duszę moją, gdyż zgrzeszyłem przeciwko tobie! 6. Nieprzyjaciele moi mówią źle o mnie: Kiedyż umrze i zaginie imię jego? 7. Jeśli ktoś przychodzi mnie odwiedzić, mówi obłudnie. Serce jego gromadzi niegodziwość, I gdy tylko wyjdzie na zewnątrz, rozpowiada. 8. Wszyscy, którzy mnie nienawidzą, Szepcą wspólnie przeciwko mnie, Obmyślają zło przeciwko mnie: 9. Spadła nań śmiertelna zaraza, A skoro legł, już się nie podniesie. 10. Nawet przyjaciel mój, któremu zaufałem, Który jadł mój chleb, Podniósł piętę przeciwko mnie. 11. Lecz Ty, Panie, zmiłuj się nade mną i podnieś mnie, A wtedy im odpłacę! 12. Po tym poznam, że sobie mnie upodobałeś, Gdy nieprzyjaciel mój nie będzie się puszył nade mną. 13. Lecz wesprzesz mnie dla nienaganności mojej I postawisz mnie przed sobą na wieki. 14. Błogosławiony niech będzie Pan, Bóg Izraela, Od wieku aż na wieki! Amen, Amen!

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01